

ה"ת 36495/03/15 - מוסא אבו מדיגם, אמני סרנדה נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום בירושלים

ה"ת 36495-03-15 מוסא אבו מדיגם נ' מדינת ישראל ה"ת 24064-03-15 סרנדה נ' בית
המכס ומע"מ ירושלים
תיק חיצוני:
בפני כב' השופטת ג'ויה סקפה שפירא
המבקשים 1. מוסא אבו מדיגם 2. אמני סרנדה
נגד
המשיבה מדינת ישראל

ב"כ המבקשים: עו"ד עלי קואסמה

נציגי המשיבה: רס"ב אהרון משולם וחוקר מע"מ עופר עוזרי

החלטה

1. במסגרת חקירה שערכה המשיבה, נחשדו המבקש 1 והחברה שבבעלותו "**אחים טורי**" בעבירות של קשר לפשע, הלבנת הון, זיוף וקבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות, רישום כוזב במסמכי תאגיד ועבירות לפי חוק מס ערך מוסף ופקודת מס הכנסה.
2. המבקש 1 נעצר לצורך החקירה ביום 23.2.15 ושחרר בתנאים ביום 8.3.15.
3. במהלך החקירה תפסה המשיבה רכוש, שכלל, בין היתר, רכב מסוג מזדה 6 מ.ר. 74-352-68 (להלן: "הרכב"). המבקשת 2 רשומה כבעלים של הרכב. כן ניתן צו תפיסה והקפאה של חמישה חשבונות בנק של המבקש 1 ושל חברת "**אחים טורי**" בבנק מזרחי טפחות, בנק מרכנתיל, בנק הפועלים ובנק לאומי.
4. לפני בקשה מטעם המבקש 1 לביטול הקפאת חשבונות הבנק שלו ושל החברה וכן בקשה מטעם המבקשת 2 לשחרור הרכב.
5. ביום 24.3.15 התקיים דיון בעניין הבקשה שהגישה המבקשת 2. ביום 26.3.15 ניתנה החלטה לפיה, משעה שהכרעה בשתי הבקשות מחייבת עיון בחומר ראיות דומה, ההחלטה תינתן לאחר שיתקיים דיון בבקשה שהגיש המבקש 1, אשר נקבע מלכתחילה ליום 30.3.15, אך נדחה ליום 20.4.15, עקב אי התייצבותם של המבקש 1

וב"כ המבקשים.

6. ב"כ המבקשים טען ביחס לחשבונות הבנק, כי בחשבונות אלה מצויים כספים אשר התקבלו כתוצאה מעבודה אמיתית שבוצעה עבור המבקש 1 והחברה, אשר חשבונותיהם נוהלו כדין בפיקוח רואה-חשבון, כי אף אם היה למבקש 1 קשר עם מאן דהוא שעסק בזיוף חשבוניות, הרי שהמבקש 1 לא ידע זאת, כי אין ראיות לכך שהמבקש 1 עסק בהלבנת הון, וכי במסגרת החקירה נתפסו כספים שהם רכוש החברה שהושג בצורה חוקית עוד טרם המועד שבו, על פי הנתען, בוצעו העבירות. עוד נטען כי אף אם תימצאנה ראיות לכך שהמבקש עבר עבירות מס כלשהן, אין מדובר ב"עבירות מקור" כמשמעותן בחוק איסור הלבנת הון.

ב"כ המבקשים הציג במהלך הדיון חוזי עבודה והסכמים שערך עם נותני שירות, אשר לטענתו הם הסכמים אמיתיים שאף נבחנו על ידי עורך-דין. עוד נטען כי הקפאת החשבונות פוגעת בזכויותיהם של צדדים שלישיים, עובדים שעבדו עבור החברה וטרם קיבלו את שכרם.

7. אשר לרכב טען ב"כ המבקשים, כי מדובר ברכב שהוא בבעלות בעלה של המבקשת 2, אשר עבד יחד עם המבקש 1 והשאיל לו את הרכב, וכי בעל הרכב לא ידע על ביצוע העבירות. מכל מקום, המבקש 1 מסכים לשחרור הרכב לידי המבקשת 2.

8. נציגי המשיבה טענו כי העבירות בהן נחשד המבקש 1 מצדיקות את המשך תפיסת חשבונות הבנק והרכב, וזאת לצורך חילוט הרכוש בתום ההליך.

ביחס לרכב נטען, כי על פי חומר הראיות מדובר ברכב ששווי כ- ₪ 75,000 אשר חומר הראיות מבסס את המסקנה כי שייך למבקש 1, הגם שרשום על שמה של המבקשת 2.

נציגי המשיבה לא התנגדו לשחרור חשבונות הבנק לפעילות עו"ש בלבד, תוך הותרת היתרות שנתפסו בידי המשיבה, וזאת לשם חילוט הכספים שנתפסו בחשבונות הבנק בתום ההליך. הסכמה זו אינה בעלת משמעות רבה מבחינת המבקש 1, שכן בסופו של יום היא מותירה את הרכוש שנתפס בידי המשיבה.

המסגרת הנורמטיבית

9. הסעיפים הרלבנטיים לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש] תשכ"ט-1969 (להלן: "הפקודה") קובעים כדלקמן:

32. סמכות לתפוס חפצים

(א) רשאי שוטר לתפוס חפץ, אם יש לו יסוד סביר להניח כי באותו חפץ נעברה עבירה, או עומדים לעבור עבירה, או שהוא עשוי לשמש ראיה בהליך משפטי בשל עבירה, או שניתן כשכר בעד ביצוע עבירה או כאמצעי לביצועה.

...

34. מסירת התפוס לפי צו

על פי בקשת שוטר שהוסמך לכך על ידי קצין משטרה בדרגת מפקח משנה או בדרגה גבוהה מזו דרך כלל או לעניין מסוים, או על פי בקשת אדם התובע זכות בחפץ, רשאי בית משפט שלום לצוות כי החפץ יימסר לתובע הזכות או לאדם פלוני, או שינהגו בו אחרת כפי שיוורה בית המשפט- הכל בתנאים שייקבעו בצו.

10. תפיסת נכסים בהתאם לסמכות הנ"ל יכולה להתבצע למגוון תכליות:

"תכלית מניעתית ביחס לחפץ העשוי לשמש לביצוע עבירה שטרם נעברה [...]; תכלית ראייתית - אם החפץ עשוי לשמש ראיה בהליך משפטי בשל עבירה; או תכלית של חילוט - אם בחפץ נעשה שימוש לצורך עבירה, או שניתן כשכר בעד ביצוע עבירה או כאמצעי לביצועה" (רע"פ 7600/08 אברם נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] פסקה 10 והאסמכתאות שם וראו גם בש"פ 5564/14 אהוד טננבאום נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו]).

כאן המקום לציין, כי משעה שנטען על ידי המשיבה כי המבקש 1 חשוד גם בעבירות של הלבנת הון, היה בידי המשיבה לבחור בדרך נוספת לצורך קבלת סעדים זמניים בנוגע לרכוש, ולפנות לבית המשפט המחוזי בבקשה לפי סעיף 23 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000, המפנה לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], תשל"ג-1973, אך מכל מקום, ההלכה הפסוקה הכירה בתחולתם של שני המסלולים במקביל, ובאפשרות להורות על תפיסת נכסים מכח הפקודה גם לגבי רכוש בשווי פירות העבירה (ראו למשל בש"פ 3190/14 שמעון ארזון ואח' נ' משטרת ישראל [פורסם בנבו] והפסיקה הנזכרת שם).

חשד לביצוע עבירות על ידי המבקש 1

11. מתוך חומר הראיות שנמסר לי על ידי נציגי המשיבה, עולה יסוד סביר לחשד, כי המבקש 1 באמצעות החברה שבעלותו ניכו מס תשומות הכלול בחשבוניות מס שהוצאו שלא כדין תוך שימוש בחשבוניות מס כוזבות בגין שירותים שלא ניתנו ועבודות שלא בוצעו. חומר הראיות מלמד, כי עבירות אלה בוצעו לכאורה בצורה מתוחכמת במסגרת החברה שילמה את תמורת החשבוניות הכוזבות למי שממנו הן נרכשו, והכסף הוחזר לה בהמשך בניכוי עמלה שעליה הוסכם מראש.

12. המבקש 1 טען בהודעותיו ביחס לחשבוניות שהוצגו לו, כי מדובר בחשבוניות שניתנו בתמורה לעבודה שבוצעה. כך למשל נטען כי המבקש 1 עבד עם חברת כח אדם בשם "מאסטר קט" בבעלות גולן כהן, ובחומר הראיות מצויות חשבוניות בסכומים של מאות אלפי שקלים שנמסרו לחברת "האחים טורי" מחברת "מאסטר קט". דא עקא, שגולן כהן, הרשום כבעל החברה הודה בהודעתו במשטרה, כי כל תפקידו היה לחתום על חוזה עבודה, והוא מעולם לא סיפק עובדים לאיש.

13. עוד טען המבקש 2 כי עבד מול אדם בשם דוד מזן מחברת "**סקאיה בע"מ**". בחומר הראיות מצויות מספר חשבוניות מס שנמסרו לחברת "**האחים טורי**" מחברת "**סקאיה בע"מ**" בסכום כולל של מאות אלפי שקלים, ואולם דוד מזן מסר בהודעתו במשטרה, כי מדובר בחברה שלא הייתה בה כל פעילות והוא מעולם לא סיפק פועלים לא ביצע כל עבודה.

14. בחומר הראיות שנאסף מצויות חשבוניות מס שנמסרו לחברת "**האחים טורי**" מחברת "**די אנד טי טראסט קומפאני בע"מ**" בסכומים של מאות אלפי שקלים. על אף האמור, יהודה כליפה, הרשום כבעל חברת "**די אנא טי טראסט קומפאני בע"מ**" טען בהודעתו כי מדובר בחשבוניות כוזבות שהוא לא ביצע בגין שום עבודה. לדבריו התבקש להירשם כבעל מניות בחברה ולהציג את עצמו באופן זה, אך מעולם לא סיפק שירות לאיש.

15. בחומר החקירה ישנן ראיות דומות נוספות המצביעות על כך כי חשבוניות של חברות נוספות שנמסרו לחברת "**אחים טורי**" הן חשבוניות כוזבות.

16. לדברי נציגי המשיבה, היקף העבירות המיוחס למבקש 1 הוא בסך של כ- 34 מיליון ₪, וסך המע"מ הגלום בעבירות אלה הוא כ- 5.1 מיליון ₪. חומר הראיות שהוצג תומך באומדן זה.

הבעלות ברכב

17. המבקש 1 התייחס בהודעתו מיום 23.2.15 לנושא הרכב. המבקש נשאל האם יש לו רכב והשיב "**יש לי רכב מסוג מזדה 6 שבע לבן שנת 2010**". כשנשאל האם הרכב רשום על שמו אמר "**לא, על שם של אשתו חבר בשם אמאל סלנדר**" (השגיאות במקור).

בהודעה נוספת מיום 16.3.15 נשאל שוב המבקש על אודות הרכב, ובמועד זה טען כי למעשה, מדובר ברכב שהושאל לו על ידי חברו, זהיר סרנדח, וכי הוא משתמש בו מזה כחודש ימים לערך.

18. זהיר סרנדח, בעלה של המבקשת 2, מסר בהודעתו במשטרה מיום 24.3.15, כי הרכב נרכש על ידו כשנה לפני תפיסתו בעלות של כ- 90,000 ₪ ונרשם על שם אשתו, וזאת כיוון שלו עצמו יש חובות המצויים בהליכי גבייה בהוצאה לפועל. לדבריו הוא עבד יחד עם המשיב 1 וכחודשיים לפני מעצרו של המשיב 1 הוא השאיל לו את הרכב. עוד טען מר סרנדח בהודעתו, כי המשיב 1 ביקש לשאול ממנו את הרכב לימים ספורים בלבד, וכי כאשר מסר לו את הרכב הודיע לו שלרכב אין ביטוח, ואישר לו לבטח את הרכב כדי להשתמש בו.

19. בחומר החקירה מצויה תעודת ביטוח של הרכב, על שם עומאר אבו מדיג'ם, אחיו של המבקש 1 בחברת "הפניקס". על פי תעודת הביטוח, תקופת ביטוח הרכב היא מיום 6.8.14 עד ליום 31.7.15.

20. כידוע, רישום הבעלות על רכב אין משמעותו בהכרח כי מי שרשום כבעל הרכב הוא אמנם הבעלים. במקרה דנן

הנחה זו מקבלת משנה תוקף, שעה שאיש מצדם של המבקשים אינו חולק על הטענה כי אשתו של זהיר סרנדח אינה בעלת הרכב, וכי הרכב נרשם על שמה על מנת לאפשר לבעלה לחמוק מתשלום חובותיו.

21. חרף הרישום האמור, נראה כי יש בחומר הראיות כדי ללמד, ברמה הראייתית הנדרשת לשלב זה, כי הרכב הוא למעשה בבעלות המבקש 1; ראשית תומכת במסקנה זו גרסתו הראשונית של המבקש מיום 23.2.15 ביחס לרכב, בה טען כי מדובר ברכב השייך לו. העובדה כי פוליסת הביטוח של הרכב היא על שם אחיו של המבקש מחזקת מסקנה זו.

הגרסה שנמסרה בהמשך על ידי המבקש 1 ובעלה של המבקשת 2, לפיה הרכב הושאל למבקש 1 כחודש או חודשיים לפני תפיסתו, דהיינו סמוך לסוף חודש דצמבר 2014, על מנת שיעשה בו שימוש למשך מספר ימים (כטענתו של זהיר סרנדח בהודעתו במשטרה) או חודשיים (כטענתו של המבקש 1 בהודעתו מיום 16.3.15), אינה מתיישבת עם העובדה, כי פוליסת הביטוח על שם אחיו של המבקש מתייחסת לפרק זמן של שנה שלמה המתחילה כבר בחודש אוגוסט 2014.

סיכום של דברים

22. מחומר הראיות עולה יסוד סביר להנחה לפיה המבקש 1 ביצע את העבירות המיוחסות לו.

23. סכומי הכסף שנתפסו במסגרת הקפאת חשבונות הבנק יחד עם שוויו של הרכב נופלים מסכום העבירות המיוחס למבקש 1, וישנה עילה על פי הדין לתפיסתם לצורך חילוט בתום ההליך. על כן קיימת הצדקה להמשך תפיסה של הרכוש כולו.

24. על אף האמור, ביחס לרכב, מצוות הפסיקה היא לבחון חלופה שתאפשר את שחרורו בתנאים שיבטיחו את אפשרות החילוט בתום ההליך, מחד גיסא, ויצמצמו את הפגיעה בקניינו של המבקש 1, מאידך גיסא.

25. לפיכך אני מורה כי ניתן יהיה לשחרר את הרכב אם יתקיימו התנאים הבאים:

א. הפקדה בסך 30,000 ₪.

ב. רישום שעבוד לטובת המדינה על הרכב אצל רשם המשכונות.

ג. חתימה של הבעלים הרשום של המבקשת 2 על התחייבות על סך 45,000 ₪ שלא לבצע כל עסקה ברכב.

ה. רכישת פוליסת ביטוח מקיף לרכב למשך שנה לטובת המדינה, אשר תחודש מדי שנה.

26. אשר לחשבונות הבנק, במסגרת הבקשה נטען, כי המשך הקפאת החשבונות מונע מן המבקש 1 והחברה שבבעלותו לעמוד בהתחייבויות כספיות שנטלה על עצמה, ובהן גם חובות שכר עבודה לעובדים. סברתי כי ככל

שקיימים אמנם חובות שכר עבודה לעובדים, יש מקום לשקול אפשרות תשלום השכר אף מתוך החשבונות המוקפאים. עם זאת, מדובר בטענה שנטענה מבלי שהוצגה לה כל אסמכתא, ועל כן לא ראיתי לבטל את הקפאת החשבונות או חלקם מטעם זה.

27. סוף דבר- הבקשה לעניין הרכב מתקבלת בחלקה באופן שניתן יהיה לשחרר את הרכב בתנאים שנמנו בסעיף 25 להחלטתי. הבקשה לעניין ביטול הקפאת חשבונות הבנק נדחית.

28. לנוכח העובדה כי ההחלטה ניתנת בהעדר הצדדים, אני מורה על עיכוב ביצוע ההחלטה בעניין שחרור הרכב בתנאים עד ליום 3.5.15.

29. המזכירות תעביר העתק ההחלטה לצדדים.

30. זכות ערר כחוק.

ניתנה היום, ז' אייר תשע"ה, 26 אפריל 2015, בהעדר הצדדים.